

2009. Szent Mihály havának
19. napján

BÉKEHÍR

Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

39. szám

Parainesis...

(részlet)

„Korunk sok ismeretet kíván, s ez jó oldalai közé tartozik; de sok ismeret után kapkodás könnyen oda viszen, hogy címmel és színnel elégedjünk meg; s e hibára hajlás a kor rossz oldalai közt talán legrosszabb (...)

Tapasztalás, tanulás, figyelem és gondolkozás: négy eszköz, minek szorgalmas használata által az ítélet napról napra erősödik. Ezt is, mint a lélek és test minden más tehetségeit szakadatlan gyakorlás fejleszti és neveli; s e gyakorlás az út, akaratod erejét is óránként öregbíteni. Puházkodás, indulat és szenvedelem sugallatit meggyőzni nem lehetetlen; jót, szépet, nagyot és nemest tenni természetes óhajtság; s ama meggyőzést mennél gyakrabban viszed véghez, s emez óhajtást mennél sűrűbben változtatod gyors tette: annál nagyobb leend akaratod hatalma. Indulat és szenvedély által vezetett ember akarata is lehet erős, lehet rohanó hatalmú; de nem tiszta s nem szabad. Annak, ki egykorúira jótékony befolyással kíván hatni, rénnyel és nyugalommal tölt keblet kell bírnia. Indulat és szenvedély vadsága csak forrásban nyugtalankodó sokaságra munkál, s annak vétkeibe vegyülvén, vést és pusztulást hoz; s mivel az emberiség saját fenntartását szem előtt egészen soha el nem téveszti: ily vész és pusztulat jelenei sokáig nem tarthatnak.”

Kölcsey Ferenc:

A tartalomból:

Liturgikus naptár • Interjú Györök Tibor atyával • Elmélkedés • Teológia • Vers • Mese • Humor • Közös élményeink • Szentek élete • Programok

LITURGIKUS NAPTÁR

2009. szeptember

1. kedd (Szent Egyed)
1Tessz 5,1-6,9-11; Zs 26; Lk 4,31-37
3. csütörtök: NAGY SZENT GERGELY
Kol 1,9-14; Zs 97; Lk 5,1-11
4. péntek (Szent Rozália, Szent Mózes)
Kol 1,15-20; Zs 99; Lk 5,33-39
5. szombat (Calcuttai Boldog Teréz)
Kol 1,21-23; Zs 53; Lk 6,1-5
6. vasárnap: ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP (Szent Zakariás)
Lz 35,4-7a; Zs 145; Jak 2,1-5; Mk 7,31-37
7. hétfő: SZENT KÓRÓSI MÁRK, PONGRÁCZ ISTVÁN ÉS GRODECZ MENYHÉRT
Kol 1,24-2,3; Zs 61; Lk 6,6-11
8. kedd: SZŰZ MÁRIA SZÜLETÉSE (KISBOLDOGASSZONY) (ünnepe)
Mik 5,1-5a vagy Róm 8,28-30 Zs 12 Mt 1,1-16.18-23
9. szerda (Szent I.Szergiusz, Kláver Szent Péter)
Kol 3,1-11; Zs 144; Lk 6,20-26
12. szombat: SZŰZ MÁRIA SZENT NEVE
1Tim 1,15-17; Zs 112; Lk 6,43-49
13. vasárnap: ÉVK. 24. VAS. (ARANYSZÁJÚ (KRIZOSZTOMOSZ) SZT JÁNOS, Szt Tóbiás)
Lz 50,5-9a; Zs 114; Jak 2,14-18; Mk 8,27-35
14. hétfő: A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA (ünnepe)
Szám 21,4-9 vagy Fil 2,6-11 Zs 77,1-38 Jn 3,13-17
15. kedd: A FÁJDALMAS SZŰZ
Zsid 5,7-9; Zs 30; Jn 19,25-27 vagy Lk 2,33-35
16. szerda: SZENT KORNÉL ÉS SZENT CIPRIÁN
1Tim 3,14-16; Zs 110; Lk 7,31-35
17. csütörtök (Bellarmin Szent Róbert, Szent Hildegárd)
1Tim 4,12-16; Zs 110; Lk 7,36-50
18. péntek (Szent Lambert, Copertinoi Szent József)
1Tim 6,2c-12; Zs 48; Lk 8,1-3
19. szombat (Szent Januáriusz)
1Tim 6,13-16; Zs 99; Lk 8,4-15
20. vasárnap: ÉVK. 25. VAS. (KIM TAEGON SZENT ANDRÁS ÉS KOREAI VÉRTANÚTÁRSÁI)
Bölcs 2,17-20; Zs 53; Jak 3,16-4,3; Mk 9,30-37
21. hétfő: SZENT MÁTÉ APOSTOL (ünnepe)
Ef 4,1-7.11-13; Zs 18A; Mt 9,9-13
22. kedd (Szent Mauríusz és vértanútársai, Szent Emmerám)
Ezd 6,7-8.12b.14-20; Zs 121; Lk 8,19-21
23. szerda: SZENT P. PIO (Szent Linusz, Szent Thekla)
Ezd 9,5-9; Tób 13,2-8; Lk 9,1-6
24. csütörtök: SZENT GELLÉRT (ünnepe) (Szent Bőd, Beszteréd és Beneta)
Bölcs 3,1-9; Zs 125; Mt 10,28-33
26. szombat (Szent Kozma és Damján, Szent Nílus)
Zak 2,5-9a.14-15a; Jer 31,10-13; Lk 9,43b-45

27. vasárnap: ÉVK. 26. VAS. (PÁLI SZENT VINCE)
Szám 11,25-29; Zs 18B; Jak 5,1-6; Mk 9,38-43.45.47-48
28. hétfő (Szent Vencel, Szent Lióba)
Zak 8,1-8; Zs 101; Lk 9,46-50
29. kedd: SZENT MIHÁLY, GÁBOR ÉS RÁFAEL FŐANGYALOK (ünnepe)
Dán 7,9-10.13-14 vagy Jel 12,7-12a Zs 137 Jn 1,47-51
30. szerda: SZENT JERÓMOS
Neh 2,1-8; Zs 136; Lk 9,57-62

2009. október

1. csütörtök: LISIEUX-I SZENT TERÉZ (Szent Remig)
Neh 8,1-4a.5-6.7b-12; Zs 18,8-11; Lk 10,1-12
2. péntek: SZENT ÖRZÓANGYALOK
Bár 1,15-22; Zs 78; Lk 10,13-16
3. szombat (Boldog Columba Marmion)
Bár 4,5-12.27-29; Zs 68,33-37; Lk 10,17-24
4. vasárnap: ÉVK. 27. VAS. (ASSISI SZENT FERENC)
Ter 2,18-24; Zs 127; Zsid 2,9-11; Mk 10,2-16
5. hétfő (Szent Attilánusz)
Jón 1,1-2,1.11; Jón 2,2-8; Lk 10,25-37
6. kedd (Szent Brúnó)
Jón 3,1-10; Zs 129; Lk 10,38-42
7. szerda: RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNŐJE
Jón 4,1-11; Zs 85; Lk 11,1-4
8. csütörtök: SZŰZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASZSZONYA (főünnepe) (Szent Simeon)
Sir 24,23-31; Jud 13,23-25; Gal 4,4-7; Lk 1,26-28
9. péntek (Szent Dénes, Szent Günter, Leonárdi Szent János, Szent Ábrahám és Sára)
Joel 1,13-15; 2,1-2; Zs 9,2-9; Lk 11,15-26
10. szombat (Borgia Szent Ferenc)
Joel 4,12-21; Zs 96; Lk 11,27-28
11. vasárnap: ÉVK. 28. VAS. (Boldog XXIII. János pápa)
Bölcs 7,7-11; Zs 89; Zsid 4,12-13; Mk 10,17-30
12. hétfő (Szent Miksa, Szent Edwin, Szent Gottfried)
Róm 1,1-7; Zs 97; Lk 11,29-32
13. kedd (Szent Kálmán, Szent Hitvalló Edeárd)
Róm 1,16-25; Zs 18,2-5; Lk 11,37-41
14. szerda (Szent I.Kallixtus, Szent Burkhard)
Róm 2,1-11; Zs 61; Lk 11,42-46
15. csütörtök: AVILAI SZENT TERÉZ
Róm 3,21-29; Zs 129; Lk 11,47-54
16. péntek (Szent Hedvig, Alacoque Szent Margit)
Róm 4,1-8; Zs 31; Lk 12,1-7
17. szombat: ANTIÓCHIAI SZENT IGNÁC
Róm 4,13.16-18; Zs 104,6-9.42-43; Lk 12,8-12
18. vasárnap: ÉVK. 29. VAS. (SZENT LUKÁCS EVANGÉLISTA)
Lz 53,10-11; Zs 32; Zsid 4,14-16; Mk 10,35-45
19. hétfő (Brébeuf Szent János és Jogues Szent Izsák, Keresztes Szent Pál)
Róm 4,20-25; Lk 1,69-75; Lk 12,13-21

20. kedd (Szent Vendel)
Róm 5,12.15b.17-19.20b-21; Zs 39; Lk 12,35-38
21. szerda (Szent Orsolya és vértanútársai, Szent Hiláron, B. Károly király, Berecz Skolasztika)
Róm 6,12-18; Zs 123; Lk 12,39-48
23. péntek: KAPISZTRÁN SZT JÁNOS (Szt Szeverin)
Róm 7,18-25a; Zs 118,66-68.76-77.93-94; Lk 12,54-59
24. szombat (Claret Szent Antal Mária, Szent Gilbert)
Róm 8,1-11; Zs 23; Lk 13,1-9

25. vasárnap: ÉVK. 30. VAS. (Pannonhalmi SZT MÓR)
Jer 31,7-9; Zs 125; Zsid 5,1-6; Mk 10,46-52
28. szerda: SZENT SIMON ÉS JUDÁS (TÁDÉ) APOSTOLOK (ünnepe)
Ef 2,19-22; Zs 18A; Lk 6,12-16
31. szombat (Szent Wolfgang)
Róm 11,1-2a.11-12.25-29; Zs 93; Lk 14,1.7-11

GYÖRÖK TIBOR KÁPLÁN ATYA BENMUTATKOZÁSA

Györök Tibor vagyok, 1976-ban születtem családom harmadik gyermekeként. Szüleim katolikusok, csákvári származásúak, és a munkalehetőség miatt költöztek a főváros közelébe, majd együtt a családdal Budapestre. Hálás vagyok a Gondviselésnek, hogy egyfelől gyermekkoromban elsőáldozó lehettem, másfelől Jézus mellett önállóan, személyesen dönthetem tizenhat éves koromban, mivel abban az időben szüleim hithez való kötődése nem volt még erős. Ez Káposztásmegyeren történt, ahol nemcsak vonzó papi életpéldákkal találkoztam Tomka Ferenc és Jávorka Lajos atyák személyében, hanem élő plébániai közösséggel is. Ez nem csupán baráti társaságot jelentett, hanem a Jézus melletti személyes elkötelezettség volt azt alapja számos fiatal és felnőtt részéről: elsősorban az evangélium tanítását akarták megélni, és ezután következett minden más. Így, lassú érlelődésként született meg bennem a papi hivatás gondolata ebben a közegben. Mindig is erre vágyódtam, de sok félelem is volt bennem, mert illúziók nélkül, világosan láttam a papi élet nehézségeit. Ezért középiskola után a Budapesti Műszaki Egyetemre jelentkeztem, ahol 1999-ben villamosmérnöki diplomát szereztem, majd egy évig programozóként dolgoztam. Miután kétségeim eloszlottak és a papi közösség erejére is rácsodálkoztam (elsősorban a Fokoláre lelkiesség atyáinak életét látva), 2000 tavaszán jelentkeztem a szemináriumba.

Az első két esztendő Esztergomban töltöttem. Ezután főpásztorom Rómába küldött tanulni. Lakhelyem a Közép-Európa népeit felölelő Collegium Germanicum et Hungaricum lett, tanulmányaimat pedig a Gergely-Egyetem és az Augustinianum Patrisztikus Intézetben végeztem. Sokat jelentettek számomra ezek az esztendők: kultúrák, nyelvek megismerését, személyes barátságokat és a teológiai szaktudományok megkedvelését. 2008-ban, Nagyboldogasszony napján szentelt Erdő Péter bíboros úr pappá. Első kápláni kinevezésemet a Bajza utcai Szent Család Plébániára kaptam. Nehéz kiemelni valamit is a különféle papi teendők közül, mint különösen szép feladatot, hiszen lelkipásztori szolgálatunk egyik nagyszerűségét éppen abban találom, hogy küldetésünk mindenkihez szól: idősökhez és gyermekekhez, felnőttekhez és fiatalokhoz, orvosokhoz és egyszerű emberekhez, betegekhez és egészségesekhez, hívőkhöz és vallás nélkül felnőtt emberekhez. Abból azért nem szeretnék titkot csinálni, hogy különösen szeretek felnőttekkel és fiatalokkal foglalkozni. A Szent Család Plébánián nagyon jól éreztem magam dr. Fűzes Ádám plébános úr mellett, de azért nem ért teljesen váratlanul az egy év után érkező újabb helyezés, amit egyházmegyénk idén jelentősen csökkenő papi létszáma tett szükségessé.

Az új plébánián való kezdés nehézségeit igen megkönnyítette a Róbert atya, a munkatársak és kedves hívek részéről tapasztalt szeretetteljes és segítőkész fogadtatás. Laci atya is gondosan, lelkiismereten adta át feladatait. Ismételt előfordult, hogy bizonyos tennivalót az egyik nap csak fél szóval említettem, még csak nem is kérés, hanem inkább felvetés

4 formájában, és néhány nap múlva már minden el is volt intézve. Ez nagyon jól esett, hiszen a késői beköltözés miatt ugyancsak összesűrűsödtek a teendők. Emellett általában is megfigyeltem a plébánia egyes csoportjainak önállóságát, öntevékenységet, amely a tettekészségnek és felelősségnek a jele.

Kész lelkipásztori programokat, részletekbe menő terveket nem hoztam magammal, hanem inkább alapelveket, szemléletmódot. A plébániai élet alapja szerintem abban áll, hogy a felelősséget hordozó emberek mindenekelőtt együtt keressék Isten Országát. Ehhez szükséges, hogy sokat beszéljünk, meghallgassuk és próbáljuk meg megérteni egymást. „Mit mond a Lélek az egyházaknak?” – teszi fel a kérdést Szent János a Jelenések Könyvében. A saját eszünket követve is ezer és ezer jó dolgot tudnánk tenni, de vajon milyen utat akar ma mutatni nekünk Jézus a plébániánkon? Először is Őrá kell figyelni. Közösen kell meghatározni a legfőbb célokat, teendőket, természetesen elsősorban az elmúlt évek gyakorlatára, tapasztalataira támaszkodva – ezekkel én magam éppen most ismerkedem. Így születhet meg egy olyan lelkipásztori terv, amelyet mindenki magáénak érez, ami valamilyen mértékben forraszt minket akkor is, ha különféle részfeladatokat látunk el, amelyek azonban mégis a közösség egészét is építik.

Bízom abban, hogy a Jóisten vezetni fog bennünket ebben a nem kis vállalkozásban. Számos kihívás előtt állunk és én magam is gyarló ember vagyok. De hiszek abban, hogy ha mindennap újra kezdünk Jézussal és felülemelkedünk a nehézségeken, akkor tovább fog szépülni és gyarapodni a már most annyi kincsben bővelkedő plébániai közösségünk.

Tibor atya

ELMÉLKEDÉS

EGY ÖNVIZSGÁLÓ PRÓBA

Gyakorlatilag mit tudnánk oda adni Istennek?

Egy üres lapon tegyünk nyilatkozatot! Írjuk le először is ezt: „A mai napon átadom Istennek a következőket:” És most felsorolás következik. Írd le a lapra: mit adnál oda Istennek? Valószínűleg ezek (és ezekhez hasonlóak) kerülnek a lapra: álmok, tervek, szakmai előrehaladás, ambíciók, házasságkötés, anyagi helyzet, időbeosztás. De fölösleges írni. Isten ugyanis azt akarja, hogy írd alá a lapot üresen, úgy add át Neki, hogy majd ő írja rá azt, amit jónak lát. Ezt is meg tudod tenni? Ugye kockázatos dolog aláírni egy üres lapot?

Amikor tanszékvezető voltam a főiskolán, egy éven át egy 19 éves kislány volt az adminisztrátorom. Aranyos volt és tisztességes, de kissé lassú és nem elég okos. Előfordult, hogy nem készült el a rábízott levéllel addig, amíg nekem már el kellett mennem valahová. Ilyenkor azt javasolta, hogy írjak alá egy üres lapot és ő majd fölé gépeli a levelet. Nem merem ezt megtenni egyszer sem, mert nem voltam benne biztos, hogy jó lesz-e a helyesírása és nem követ-e el valami ökörséget. Tulajdonképpen nem bíztam benne.

Istennek is csak akkor tudom átnyújtani az üresen aláírt lapot, ha tökéletesen bízom benne, ha biztos vagyok abban, hogy Ő engem, mindenkinél jobban szeret, és akármit kér tőlem, azzal is a javamat munkálja.

Odaadni szívemet Istennek körülbelül ezt jelenti: kiszolgáltatom Neki magam, rábízom magam, felajánlom Neki mindenemet, legfőképpen az életem irányítását. Nem vagyok többé a magam ura, hanem az ő tulajdona.

Dr. Pálhegyi Ferenc

IMA ÉLETÜNK BÖLCS ELRENDEZÉSÉÉRT

5 Add, könyörületes Istenem, hogy a Neked tetsző dolgok után vágyóddjam lángolóan, azokat kutassam, igazán megértsem és tökéletesen teljesítsem neved dicséretére és dicsőségére.

Rendezd el, Istenem, életemet, és tedd, hogy tudjam, mit kívánsz tőlem, és megtegyem, amit kívánsz, és úgy tegyem meg, amint kell, és amint lellemnek javára válik.

Add, Uram, Istenem, hogy erőm se a jóban, se a rosszban ne fogyatkozzanak meg: amaz ne tegyen kevélyé, emez ne ernyesszen el. Ne örüljek semminek, csak annak, ami Hozzád vezet, ne fájlaljak semmit, csak azt, ami eltávolít Tőled. Ne keressem más tetszését, csak a Tiédet, ne féljek más rosszallásától, csak a Tiédétől.

Silányuljon el előttem, Uram, mindaz, ami mulandó, és legyen előttem kedves mindaz, ami örök. Töltsön el undorral az öröm, amely Nélküled való és ne kívánjak semmit sem Rajtad kívül. Gyönyörűségemet az Érted végzett munkában találok, a pihenés Nélküled legyen számomra undorító.

Add meg, Istenem, hogy szívemet Feléd irányítsam, és fogyatkozásaimat a javulás szándékával szüntelenül fájlaljam. Tedd, Uram, Istenem, hogy engedelmes legyek ellentmondás nélkül, szegény csüggedés nélkül, tiszta romlottság nélkül, alázatos képmutatás nélkül, vidám könnyelműség nélkül, éretten komoly nehézkesség nélkül, tevékeny felületesség nélkül, Téged féltő kétségbeesés nélkül, igazmondó kétszínűség nélkül, tedd, hogy a jót cselekedjem fellengzés nélkül, felebarátomat elbizakodottság nélkül intsem meg, és példával épülésére legyek színlelés nélkül.

Adj, Uram, Istenem, éber szívet, amelyet semmiféle hiú gondolat nem tántorít el Tőled, nemes szívet, amelyet semmiféle nemtelen hajlam nem ránt magával a mélybe, egyenes szívet, amelyet semmiféle ferde szándék nem térít ki útjából, erős szívet, amelyet semmiféle megpróbáltatás nem tör meg, szabad szívet, amelyet semmiféle erőszak nem sajátít ki.

Ajándékozz meg, Uram, Istenem, értelemmel, amely Téged ismer meg, bölcsességgel, amely Téged talál meg, életmóddal, amely a Te tetszésedet nyeri el, állhatatossággal, amely bizalommal vár Rád, és bizalommal, amely majd Téged ölel át véglegesen.

Add, hogy idelelt büntetésed sújtsa a bűnbánat által, útközben jótéteményeiddel éljek kegyelmed által, a hazában pedig örömeidet élvezzem dicsőséged által, ki élsz és uralkodol, Isten, mindörökkön-örökké. Ámen.

Aquinói Szent Tamás

TANULJ

Tanuld meg a víztől követni utadat,
Tanuld meg a tűztől: mindből hamu marad.
Tanulj az árnyéktól örködni éberem,
Tanulj a sziklától megállni helyeden.
Tanuljál a Naptól, mely nyugovóra tér,
Tanulj a szellőtől, mely lombok közt pihen:
Hogyan kell életed leélni csendesen.

Tanuld meg tőlük, hisz mindenik testvéred:
Hogy kell szépen élni és szépen halni meg.
Tanuld a féregtől: semmi sem fölösleg,
Tanulj a rózsától tisztán maradni meg.
Tanuld meg a lángtól elégetni szennyed,
Tanuld a folyótól: utadból ne téj meg.

Tanulj az árnyéktól alázatos lenni,
 Tanulj meg a Naptól szüntelen haladni.
 Tanuld négy évszaktól ismerni az időt,
 Tanuld a csillagtól, hogy az Égben erőd.
 Tanulj a tücsöktől: ha magad vagy, zenélj.
 Tanuld el a Holdtól, hogy semmitől ne félj.
 Belátást a sastól, s ha vállad súly nyomja,
 Nézd meg, milyen terheket cipel a hangya.
 Tanuld a virágtól, hogy légy szép és kecses,
 Tanulj kismadártól: szabadon repüljess.
 Tanulj a báránytól: legyél szelíd, mint ő,
 Mindentől tanuljál, mert minden veszendő.
 Úgy figyelj utadon, mi céloddhoz viszen,
 Tanítson, mi meghal, s LÉTED ÖRÖK LEGYEN!

(Ósi norvég vers)

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK

Zarándoklat Ópusztaszerre és Szegedre

2009.06.

A kedves felkérésre ezúttal engedtessek meg egy szubjektív, személyes hangvételű úti beszámoló. Tizenéve már megtettük ezt az utat Ópusztaszerre a béke tériekkel, páran most is jöttek a régi társaságból. Személy szerint engem, mint sok gyerek anyját, és pedagógust, a „tanyasi iskola” olajos padlójának szaga csábított vissza, és kisebb gyerekeimnek is szerettem volna megmutatni ezt a letűnt világot.

Szombat reggel Róbert atya áldása után indultunk, mint egy nagy család, minden korosztályt képviselve. A zarándokút elején rózsafűzért mondtunk, és énekeltünk. Sok régi ismerős végre beszélgetni is tudott, erre a küzdelmes hétköznapiakban alig van alkalom. Ópusztaszerre ragyogó napsütésben érkeztünk. Először a Feszty körképen ámultunk. Hátborzongató élmény: a festmény, a terepasztal, a csatazaj, a hangok... Utána mindenki kedve szerint kalandozhatott a gyönyörűen karbantartott tiszta parkban (pedig folyamatosan vonják el az állami támogatást). „Elemei iskolás” kislányommal és pár lelkes barátal az iskolához igyekeztünk. Várnunk kellett, mert éppen korabeli óra folyt, az ablakból megleshetünk egy-két körmöst... Mi az, ami megfogott? A szegénység ellenére a stabil rend, az értékek rendje. Mindennek helye van: matematikai eszközök, térképek, oktató táblák, a harmónium által a zene természetes jelenléte. Mai szemmel nézve a kicsit bugyuta okító táblák is a szép és jó életre neveltek.

Annak ellenére, hogy az élet nehéz, küzdelmes, érezhető a fényre törekvés, a transzcendencia – a hit. A díszletek koronként változhatnak, de az emberi élet kérdései minden korban ugyanazok. A tanító feladata kihozni a jót az emberpalántából, és ezáltal szebbé tenni az életet. A tanítói lakás közelsége, a tanító nyilvános magánélete a fedezet arra, hogy hivatását beteljesítse: együtt élni, felemelni, értékre nevelni, lámpásként világítani. Klebelsberg Kunó, mint miniszter, személyesen kijárt a tanyasi, falusi iskolákba, mert nemzeti érdeknek tar-

totta az ifjúság tanügyét. Egy-egy vizsgára a Debreceni Egyetemről jöttek professzorok, és személyesen vizsgáztatták a nebulókat. Micsoda nagyszerű szakfelügyelet! A tehetségeken személyesen rajta tartották a szemüket. Egy-egy vizsga nagy ünnep volt, megmozdult a nagyobb közösség is, együtt búsultak és együtt ünnepeltek. Az iskolából kilépve megcsodálhattuk a természetes és nehéz falusi életet, a gazdálkodás kínjait, és örömeit, a malmot, és egyéb érdekességeket.

Kora délután értünk Szegedre. A múzeumban – és minden színhelyen – Laci atya gondosan elkészített kérdő íveivel úgy megmozgatták a társaságot, hogy az örök nem győzték csodálni a csoport aktivitását. Személy szerint nekem csalódás volt a repedezett betonú, piszkos, flakonokkal tele dobált Tisza part és a rikító székekkel telezsúfolt Dóm tér. A plébános atya érdekes ismertetést tartott a Dómban a templomépítésről – pontosan egyidős a mi Béke téri piros téglás templomunkkal! –, a pusztító árvízről. Érdekes a hatalmas, négy helyen álló orgona. A szentmisén mindenki megpihenhetett: „Uram jó nekünk itt lenni.” szentírási rész jutott eszembe. Hazafelé Laci atya kiértékelte a vetélkedőt, és kedves ajándékokat osztogatott.

Róbert atya a diplomáért várta haza nagy családját, még elénekeltük búcsúzóul az esti dalt. Köszönjük Neki, Klári néninek, Laci atyának, és minden szervezőnek a maradandó élményt.

Schunk Andrea

NYÁRI CSERKÉSZTÁBOR(OK)

2009.07.

Cserkészeink - immár hagyomány szerint - idén is az Ugróczy Gábor vezette kispesti cserkészekkel töltötték a nyári csapattábor. A Börzsönyben lévő Kemence községhez közeli tábor most is nomád körülmények között zajlott, és ezúttal sem nélkülözte a rengeteg aktivitást és a cserkésztáborokra jellemző sajátos romantikát.

Itt kell megemlíteni az örömdetes hírt, hogy kb. öt éves szünet után szerény létszámú csapatunk újra őrsvezetőt adott a cserkész mozgalomnak. Márkus Richárd 2008 októberében kezdte el az ÖV tanulmányokat, sikerrel vett több nehéz akadályt (így pl. a vácrátóti képző tábor), és már csak a formáságok választják el attól, hogy hivatalosan is vezető lehessen.

H. Á.

SÁROSPATAKI TÁBOR

2009.06.21-27.

Sok fiatal, Sárospatakon töltötte június utolsó hetét.

Mivel is kezdjem? (Ja! Már elkezdtem ☺). Szóval jó kis hétnek néztünk elébe. Egy görög katolikus plébánián szálltunk meg. Nagyon kedves és barátságos volt az ottani atya. Szeretett mesélni. Egy új dalt is tanított nekünk, ami teljesen a fülünkbe szállt. Nem telt el úgy nap, hogy valaki ne énekelne vagy dúdolgatná:

„Vízre száll a szalma, a szalma vízre száll.

Vízre száll a szalmaszál, a szalma vízre száll!”

(Leírtam, hogy biztos megmaradjon!)

Természetesen minden reggelt tornával kezdtünk, amit a reggeli ima követett. Minden napra ki voltak jelölve a naposok, akik segítettek a konyhán. Két szobában voltunk külön a lányok és a fiúk. Reggelente a szobák rendjét ellenőriztük, amiért pontokat szereztünk. Este a kisebbek hamarabb mentek lefeküdni a nagyobbak meg még maradhattak játszani vagy esetleg beszélgetni. A BANG! Egy nagyon jó játék, amelyet a táborban ismertem meg, és nagyon megtetszett. Akik ott voltak tudják, miről van szó. De most nem részletezném, nem is fontos, inkább lássuk a többi programot. ☺

Az első túra célja a Megyer-hegyi Tengersizem volt: „Hajdan itt bányászták a gabonaőrleők, érczúzók malomköveit. Az egykori bányaudvart mára csapadékvíz töltötte fel, és festői szépségű, állandó vizű tó keletkezett a helyén, melynek legnagyobb mélysége kb. 6 m, a sziklafalak helyenként 70 méterre magasodnak a víztükről fölé.” Nagyon szép hely. Ebéd után még számháborúra is volt időnk, ami alatt bejártuk a környéket.

Ha már Sárospatakon voltunk, nem maradhatott el a városvetélkedő sem. Nagyon jó volt! Összesen négy csoportra oszlottunk. Örültem, hogy csapatkapitány lehettem, mert még nem vezettem csoportot. Érdekesnek indult az egész. Először is csapatnevet kellett választani, amit egy indulóval kellett előadni. Mi voltunk a Száguldó csigák (a többiekre már nem emlékszem ☺). Mindenki kapott egy kérdőívet és bejártunk mindent, hogy megtaláljuk a helyes válaszokat. Voltunk a vártemplomban, Rákóczi-várban, Vörös-toronyban is ahol információkhoz lehetett jutni. A lényeg, hogy mindenki jól szórakozott és mindegyik csapat kapott valami jutalmat.

És, hogy hol voltunk még?

Ellátogattunk Sátoraljaújhelyre és alkalomunk nyílt Magyarország leghosszabb libegőjére ülni, amely 1332 m hosszú. Jó volt csak ülni, beszélgetni és nézni a tájat, ami élénk tárult. Szép volt.

Strand! Igen, strandon is voltunk. Miután nagy nehezen beengedtek, kiválasztottunk egy helyet és utána oszolt! Mindenki ment, amerre akart. Kedvedre választhattál a sok medence közül. Az idő jó volt, így semmi se szegte kedvünket, kivéve a hazaindulás.

Másnap se unatkoztunk, hiszen sportnap következett, aminek a „fénypontja” a foci volt. Négy csapat közül választottuk ki a legjobbat (természetesen vegyes csapatokat állítottunk össze). Aznap nagy volt a hőség, ami fárasztóbbá tette a játékot, de mindenki kibírta.☺

Az utolsó éjszakát tábortűz mellett töltöttük el, ezzel zárva a hetet. Jókat játszottunk, beszélgettünk a tűznél, de egyszer mindennek vége szakad. Takarodó után mi is mentünk lefeküdni.

Másnap, teli élményekkel, izgalmakkal és azzal a tudattal indultunk haza, hogy ezt a hetet is sokáig fogjuk emlegetni. Jobban nem is sikerülhetett volna! Köszönjük a szervezőknek és persze mindenkinek, hogy eljött és jelenlétével bizonyította, érdemes eljönni az ifjúsági táborba.

Aki esetleg kihagyta ezt a tábort, vagy nem tudott valamilyen okból eljönni, ne keseregjen, jövőre is várunk mindenkit! Gyertek minél többen! ☺

tim

BICIKLIS TÁBOR

2009.06.29-07.03.

Egy szép napsütéses hétfői délelőtt a biciklik átvizsgálása után 11-en indultunk útnak az egy heti cuccunkkal felpakolt bicikkel a Béke téri templom elől Szolnoki Jani vezetésével.

A városból még ki sem értünk de már egy defekt megjavításával kezdődött a túra.

Az első napon Vácig mentünk. Túl hamar értünk oda, ezért megismerkedtünk az ottani hatalmas nagy játszótérrel. Minden mászókat, hintát minőségileg felmértünk, és ami nem volt tökéletes azt a fiúk megszerelték a hosszú szabadidő alatt. Végül elérkezett a várva várt pillanat, mert bemehettünk az éjszakai szálláshelyünkre a váci plébániára. Ott pihentünk egy kicsit, később gyalogos esti túrára indultunk a városba. Nagyon szép volt kivilágítva a város.

Következő nap reggel kitakarítottunk, miközben a fiúk egyik fele biciklik javításával foglalkozott, a másik fele focilabdát vásárolt (mert egyszer a biciklis focit is ki kell próbálni). Frissen megkezdtük a második napi túránkat, ami sokkal nehezebb volt, mint az első nap. Itt már hegyen is tekertünk felfelé, ami néhány helyen elég kemény volt. Mikor azonban felértünk a csúcsra, akkor nagyon szép kilátás fogadott minket. A legjobb dolog ezután történt, mert több km-en keresztül gurultunk a lejtőn lefelé, de nagyon kellett fogni ám a kormányt, mert elég köves és gödrös volt az út. Nagy lejtőkön és nagy emelkedőkön tekertünk keresztül (igazi hullámvasút volt). Hosszú kemény túra után megérkeztünk az úti célhoz. Nagyon szép kertes házban kaptunk szállást. Ezen a napon se maradhatott el az esti túra, de ez már hegymászás volt, ahol kincset is kerestünk. Ezen az éjszakán voltak, akik megismerkedtek a csaláncsípés érzésével, míg mások a mezítlábas hegymászás örömeit próbálták ki. Elég sötét volt az éjszaka, ezért volt, aki elhagyta a sárban a cipőjét, de végül megtaláltunk minden pár cipőt. Hogy a séta tényleg emlékezetes legyen, még vaddisznókkal is találkoztunk. Mindenki nagyon elfáradt estére, ezért rögtön elaludtunk.

Eljutottunk még Esztergomba és Pilisszentkeresztre is. Előbbi városban kollégiumban aludtunk, míg utóbbiban egy nagyon szép kertes ház nyújtotta nekünk a szállást. A túra folyamán nagyon sok jó program volt még a guruláson kívül (strandoltunk, fociztunk, kártyáztunk és még tábortűz is volt). Csoportokra voltunk osztva és mindennap más csoport volt a felelős az étkezésért. Nagyon ízletes enivalókat ettünk mindegyik napon.

Mindenkit buzdítok arra, ha újra lesz ilyen túra jöjjön el, ne féljen az emelkedőktől, mert le lehet szállni közben a bicikliről, de az az élmény, ami fent vár a tetőn, az nagyon szép, és ami utána jön, a lejtő, az még annál is nagyobb élmény ☺.

Bea

MISKOLCTAPOLCAI TÁBOR avagy „Héreg”

2009.07.06-13.

Mikor felemlégetjük a miskolctapolcai tábor nevét, egyből eszünkbe jut Erzsi néni és Béla bácsi, akik már az idők kezdete óta csinálják ezt a tábort, évről-évre több tapasztalattal és megújult erővel, felkészülve az olyan váratlan fordulatokra, amelyekről már más gyakorlatlan táborvezetők már kiberultak volna... na ők nem!

Ebben a táborban talán nem csak az a legkülönlegesebb, hogy mennyire régóta megy, hanem hogy másmilyen, mint amilyenekben én eddig voltam. A hangulat alapvetően olyan,

mint egy nagy család, a nagyobbak külön gondot fordítanak a kisebbekre, a fiúk a lányokra © (Még a mosogatást is kivették a kezünkől). Soha sem maradt senki egyedül, vagy olyan, aki azért ne sírt volna a tábor végén, hogy nem akar hazamenni. „Szobavezetőként” nagyon jó érzés megtapasztalni, hogy mennyire kis odafigyeléssel milyen sok szeretetet lehet kapni a gyerekektől. Erzszi néni és Béla bácsi pontosan ennek a titkát mutatják meg nekünk egy-egy tábor alkalmával. Hagyják, hogy minden úgy történjen, ahogy kell és közben csendesen azon dolgoznak, hogy Isten szeretetét rajtuk keresztül is megtapasztalhassuk. Nagyszerű táborvezetők, akik mindenre figyeltek, hogy csodás programokon vegyünk részt, utazzunk kisvasúton, barlangásszunk, kalandparkozzunk, a diósgyőri várban átélhessük a lovagok korát...

Továbbá, aki szeretné tudni, hogy micsoda értéke van a „hétköznapi” lekvároskenyérnek, annak mindenképpen ajánlom, hogy legközelebb jöjjön el!

Nórika szobavezető

LACI ATYA ÁTHELYEZÉSE

2009. 08.23.

Egyik nyári végi vasárnap reggel a sekrestyében várahoztam, amikor hirtelen bejött egy számomra ismeretlen hölgy és azt kérdezte, hogy ma lesz-e a búcsú. Értetlenkedve néztem rá és mivel a templombúcsú már jó két hónapja volt, csak diplomatikusan annyit válaszoltam, hogy „nem tudom, szerintem nem”. A hölgy kiment, én pedig körbenéztem. Már több, mint egy hónapja nem jártam itt a sűrű nyári programok miatt. Megnyugodva tapasztaltam, hogy semmi sem változott. A sekrestyében még mindig érezni a tömjén és a miseruhák illatát, a padok ismerős arcokkal kezdenek megtelni. A kántor elfoglalja helyét a billentyűk mögött. A sekrestyés pedig meggyújtja a gyertyákat és megtölti a kis kancsókat borral és vízzel. És akkor a hittantermek felől egy szelíd, ismeretlen arc tűnik fel. Röviden köszönünk egymásnak. Előkerül a miseruha és az ismeretlen személy felveszi. Akkor vettem csak észre, hogy más illat van a sekrestyében, nem ismerem mindenkét és a bor is mintha más lenne. Minden megváltozott. És arra is rájöttem, hogy ebben az évben két búcsúja lesz a Béke térnek. A változás természetesen csak elsőre volt ilyen drasztikus. Bár a búcsúmisén mindenki átérezhette (mégegyszer), hogy valamit mindenképpen elveszítünk. Ki többet, ki kevesebbet. Ki egy embert, ki egy káplánt, van, aki egy ellenlábast, és van ki egy barátot. De azt hiszem mindenki nevében mondhatom, hogy egészében véve egy értéket. Az arcokon legalábbis ezt láttam, amikor én magam is megpróbáltam átverekedni a tömegben, ami a hittanteremben várt, hogy elköszönhessem. Délután visszamentünk néhányan egy apró ajándékkal Laci atyához. Páran azok közül, akiknek nem csak a káplán volt, hanem azt hiszem mondhatom, hogy egy jó barát is. Akkor már mindenki tudta, hogy természetesen nem csak elvesztettünk valakit. Sőt, nem vesztettünk el senkit. Hiszen az évek alatt éppen kaptunk valakit. Megismerhettük Laci atyát, és ne higgyük azt, hogy most elvesztettük. Senkinek nem kellett végleges búcsút vennie. Aki hiányt érez, nyugodtan meglátogathatja, felkeresheti. Hiszen ez egy remek lehetőség, hogy megmutassuk, mennyire komoly is az, amit érzünk. Laci atyát ne felejtjük el, és örüljünk, hogy kaptunk egy új értéket Tibor atya személyében.

jan

HIRDETÉS

ELŐTÉRI PLAKÁTOK!

Kedves Testvérek!

Bizonyára mindannyian láttatok már a templomba bejövet az előtérben két oldalon elhelyezett vitrineket, amelyekben hétről hétre más és más plakátok kerülnek ki, az aktuális ünnepekről, az adott hónap liturgikus naptáráról, egy-egy szent életéről, bármiféle aktuális dologról.

Ezeket a plakátokat valamikor réges régen - némelyiket több mint 50 éve - készítette valamelyik Béke téri testvérünk. Némelyikük mára már teljesen elhasználódott, rossz állapotban van. Ettől az évtől lelkes fiatalok vették át ezt a munkát, és mivel megvannak hozzá a megfelelő eszközök és tudásuk, így elhatározták, hogy szeptembertől (főként külső megjelenésben) megújult plakátok kerülnek ki a vitrinekbe, hogy felhívják a figyelmet, hogy milyen aktualitása is van a hétnek illetve, indító gondolatokat adjanak azoknak - a nem kis számú - embereknek, akik mise előtt és után valamint miseidőn kívül csak egy kis imára térnek be a templom nyitott előtérébe. Ezeknek a plakátoknak az előkészítése, és az elkészítése igényel némi szakmai tudást. Ezzel a feladatot elvállaló fiatalok rendelkeznek is, de a tartalommal való megtöltés mindannyiunk feladata is lehet. Kérjük ezért a testvéreket, hogy aki tud vagy szeretne, járuljon hozzá ezeknek a dolgoknak a megújításához.

A készítőknél van egy lista, amely tartalmazza a plakátok „nevét”, amelyek jelenleg vannak, valamint néhány új ötletet is. A listában megtalálható az időpont, amikor ki kell helyezni, valamint megjegyzésként némelyiknél egy pár gondolat, hogy mi is legyen a plakáton. A liturgikus hónapok adottak, ezen kívül kell a többihez bármiféle anyag. A szentek életéhez egy vagy több kép, életének rövid leírása, ami miatt szentté avatták, valamint egy rövid imádság hozzá... vannak olyan plakátok, amiken nem kell tartalmilag változtatni, csak fel kell újítani a megjelenését. Mindezekhez várunk bármiféle segítséget, akár digitális kép formájában, akár papírkép formájában (amit digitális formára hozunk és visszaadunk), vagy egy rövid ima-szöveget, vagy szentírási részt, amihez mi készítjük el a “képi keretet”.

A nyaralást és a fullasztó nyári hétköznapiakat felváltotta a munka és a tanulás. Azonban mindig kell egy ki szünetet tartani, amelyet kicsit hasznosabbá tehetünk mindannyian, ha hozzájárulunk ehhez a nagyszabású feladathoz, hogy szépítsük egy kicsit saját templomunkat. Amennyiben valakinek módja van támogatni akár anyagilag is ezt a megmozdulást, arra is van lehetőség. Bár egy támogató cég nagyon kedvező áron (anyagköltségen) lehetővé teszi ezeknek a plakátoknak az előállítását, azonban így is egy 50 cm x 70 cm-es méretűnek a költsége kb. 1 000 Ft. Amennyiben ilyen módon szeretné valaki támogatni ezt a kezdeményezést, az a sekrestyében jelentkezzen.

Mindenkinek köszönünk előre is mindenféle segítséget,

Róbert atya és a templomdíszítő csoport!

A segítségeket várjuk a 06-20-991-9927-es telefonszámon (Czinege Attila)

SZENTEK ÉLETE

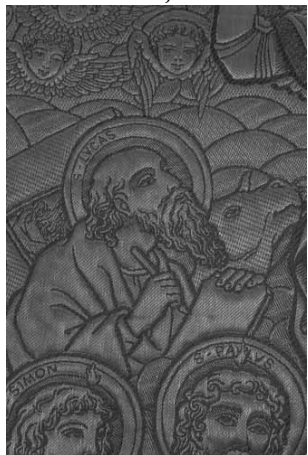
SZENT LUKÁCS EVANGÉLISTA

Október 18.

Szent Lukácstól két terjedelmes szentírási könyv, egy Evangélium és az Apostolok Cselekedetei birtokában vagyunk, ennek ellenére jóformán semmit nem tudunk meg közvetlenül az íróról. Igazi evangélista, aki nem önmagáról, hanem a világ Üdvözítőjéről akar

beszélni, hogy minden istenszerető lélek megtudhassa, mennyire igaz mindaz, amire az Egyház tanította.

A kolosszeieknek írt levél záradékából tudjuk Lukács eredeti foglalkozását, mert Szent Pál ezt írja: „Köszönt benneteket Lukács, a kedves orvos” (Kol 5,15).

Az Apostolok Cselekedeteiben olyan részletekkel találkozunk, amelyekből joggal tételezzük fel, hogy Lukács Antiochiában nőtt fel és orvosként is ott működött. Nagyon tájékozott ugyanis a városban és az antiochiai keresztények körében. Így például a diákonusok kiválasztásánál felsorolja a hét nevet, és az utolsónál hozzáteszi: „Miklós, az antiochiai prozelita.” Ugyanígy, amikor az Úr Jézusról szóló örömhír terjedését beszéli el, Antiochiánál hosszabban időzik.

Megemlíti, hogy Ciprusra és Föníciába is eljutott az Evangélium, de Antiochiáról tíz versen át beszél: Először néhány ciprusi és firenzei férfi jött Antiochiába, de velük volt a Szentlélek, és a magvetésük termékeny talajra hullott. Ekkor Jeruzsálemből Barnabást küldték el, aki látván a nagy lehetőséget, elment és megkereste Tarsuszban Pált. Ketten egy álló évig működtek Antiochiában. „Először itt nevezték a tanítványokat keresztényeknek!” Majd próféták jöttek - az egyiket

Lukács név szerint is ismeri: Agabusz - és éhínségről jövendöltek, ami be is következett (11,20--30). A tizenharmadik fejezet elején ismét Antiochiáról beszél, ahol több próféta és tanító is működött. A tanítók közül Barnabáson és Pálon kívül még hármat név szerint ismer: „a Nigernek nevezett Simon, a kirenei Lucius és Manaén, aki Heródes tejtestvére volt”. És Lukács tudja azt is, hogy Antiochiából indult a pogányok misszionálása, mert itt történt, hogy a Szentlélek kiválasztotta Barnabást és Sault, és azok elindultak a pogányok közé.

Minden jel arra mutat, hogy a pogány ifjú, Lukács Barnabás és Pál tanítványaként ismerkedett meg az evangéliummal, majd a foglalkozásából, orvos mivoltából adódó pontosság- és hitelesség- igénytől hajtva, a Szentlélektől vezérelve útra kelt, hogy utánajárjon mindannak, amit Krisztusról hallott. Meg is tette, és találkozhatott még a Szűzanyával, továbbá az egykori tanítványokkal, gyógyult betegekkel, vakokkal, talán Lázárral is. A gyűjtött anyagból - valószínűleg már Szent Pál mellett működve - összeállította az evangéliumot, amelyben van néhány jellegzetesség a másik három evangéliummal szemben.

A pogány Lukácsra is (mint Mátéra) nagy hatással van az a felismerés, hogy a próféták jövendölései szerint Sionból jön a törvény, és Jeruzsálemből sugárzik szét az egész világra az üdvösség. Simeon hálaímájában felcsendül az egyetemesség gondolata - ezt az imát csak Lukács írta le az evangélisták közül: „Ez a Gyermekek világhosszúság a pogányok megvilágosítására és dicsőség a te népednek, Izraelnek!” (2,32) - és az apostolok küldetésében válik teljessé, mert ők valóban az egész világra elvitték az evangéliumot.

Amikor az első missziós útról Pál és Barnabás visszatért Antiochiába, beszámolójuk lényege annak elbeszélésében állt, hogy „Isten általuk a pogányok előtt is kitartha a hit kapuját” (ApCsel 14,27). Ebből a beszámolóból aztán nagy vita kerekedett, mert a mózesi törvény mellett kardoskodók azt követelték, hogy a pogányokat előbb tegyék zsidóvá a körülmé- lés- s csak utána lehetnek keresztények, mert nekik is végig kell járniuk az Ószövetség előkészítő iskoláját. A döntést e kérdésben a Jeruzsálemi Zsinat hozta meg, felmentvén a pogányokat e kötelezettség alól. A vita heve azonban Lukács leírásából ma is jól érezhető (15. fejezet).

Külön Lukács mellett szóló jel - mégpedig arról árulkodik, hogy ő a szerzője az Apostolok Cselekedetei című könyvnek, s hogy Szent Pál munkatársa volt -, hogy egyszer csak

ő, aki az evangéliumot végig szemlélőként, mindig harmadik személyekről mondta el, és az Apostolok Cselekedetei első részében ugyanígy beszélt, a tizenhatodik fejezetben váratlanul többes szám első személyben szólal meg: „Troászban tengerre szálltunk, és egyenesen Szamotrakiába tartottunk...” és hét verset mond el így, aztán mintha elszégyellné magát, gyorsan visszatér a harmadik személyben történő elbeszélésre.

Azt már Szent Pál leveleiből tudjuk, hogy fogságában ott van az apostol mellett, közvetlenül a vértanúsága előtt is: „Démász elhagyott a világ kedvéért és Tesszalonikába ment, Kreszensz Galáciába, Titusz meg Dalmáciába. Csak Lukács van velem” - írja Szent Pál Timóteusnak (2Tim 4,11).

A hagyomány úgy tudja, hogy Szent Pál vértanúsága után Achájában, Dél-Görögországban működött püspökként, majd valószínűleg Patara városában ő is vértanú lett. Maradványait 357-ben vitték Konstantinápolyba.

A közvetetten birtokunkba került történeti adatokat a hagyomány és a legenda körülvette a maga gyöngyeivel. Egyéb szentírási helyekkel is összefüggésbe hozták Szent Lukácsot, így alakult ki az az elképzelés, hogy egyike volt a hetvenkét tanítványnak -- jóllehet biztos, hogy földi életében nem látta az Urat.

A másik elgondolás szerint egyike a két emmauszi tanítványnak, akik közül az egyiket, Kleopást megnevezi evangéliumában, a másik nevérol hallgat, s ez lenne ő maga. Végül voltak olyanok is, akik azonosíthatónak vélték az Apostolok Cselekedetei idézett helyén szereplő Kyrenei Luciuszal. De mindezek csak feltételezések, amelyeket bizonyítani nem lehet.

Azt ellenben nem véletlenül mondja a hagyomány, hogy Lukács orvos létére festő is volt. Neki tulajdonítják a római Maria Maggiore- bazilikában őrzött Mária-képet. Sőt, azt mondják, hogy megfestette Jézus arcát is. Ezért a festők védőszentjeként tisztelik. Ennek annyi az alapja, hogy a Szűzanyáról a legtöbbet és a legszebben Lukács beszél, s így, ha nem is ecsettel, de képet rajzol róla.

Ünnepét az egész Egyház október 18-án üli. A római naptárban a 9. század óta szerepel. Szent Lukács, aki mint orvos különös részvétellel nézte a beteg embert, mint evangélista észrevette, hogy a Megváltó maga is orvos, sőt, ő „az Orvos”, aki a beteg emberiségnek meghozta a gyógyulást a megváltás művének végrehajtásával. Úgy mutatja be evangéliumában az Emberfiát, mint a betegek gyógyítóját, a bűnöket megbocsátó Irgalmat, aki árasztja az emberek között Isten jótéteményeit és hirdeti az irgalmasság evangéliumát.

forrás: www.katolikus.hu

MESE (NEM CSAK GYEREKEKNEK...)

A SZIGET

Volt egyszer nagyon régen egy sziget, ahol emberi érzések éltek: a Vidámság, a Bánat, a Tudás és még sok más, így a Szeretet is. Egy napon az érzések tudomására jutott, hogy a sziget süllyed. Ezért valamennyien előkészítették hajóikat és elhagyták a szigetet. Egyedül a Szeretet akart az utolsó pillanatig maradni. Mielőtt a sziget elsüllyedt, a Szeretet segítségért imádkozott.

A Gazdagság egy luxushajón úszott el a szeretet mellett.

A szeretet megszólította:

- Gazdagság, el tudnál vinni magaddal?

- Nem, nem tudlak! A hajómon sok aranyat, ezüstöt viszek, itt nincs már hely számodra!

Így hát megkérdezte a Szeretet a Büszkeséget, aki egy csodaszép hajóval közeledett:

- Büszkeség, kérlek! El tudnál engem is vinni?
 - Nem Szeretet, nem tudlak elvinni! - válaszolt a Büszkeség, - itt minden tökéletes, és Te esetleg árthatnál a hajómnak!
 Hát, a Szeretet megkérdezte a Bánatot is, aki éppen előtte hajózott el:
 - Bánat, kérlek, vigyél el magaddal!
 - Oh Szeretet! - mondta a Bánat - Én olyan szomorú vagyok, de egyedül kell maradnom a hajómon!
 A Vidámság is elhúzott a Szeretet mellett, de olyan elégedett és boldog volt, hogy meg se hallotta szeretet kérését.
 Hirtelen megszólalt egy hang:
 - Gyere Szeretet, én elviszlek téged!
 Aki megszólalt, egy öregember volt. Szeretet olyan hálás volt és olyan boldog, hogy elfelejtette megkérdezni az öreg nevét. Amikor földet értek, az öreg elment. A Szeretet úgy érezte, sokkal tartozik neki, ezért megkérdezte a Tudást:
 - Tudás, meg tudod mondani, ki segített nekem?
 - Az Idő volt- mondta a Tudás.
 - Az Idő?- kérdezte a Szeretet. Miért segített rajtam az Idő?
 A Tudás válaszolt: - Mert csak az Idő érti meg, hogy milyen fontos az életben Szeretet!

VERS**A KIRÁNDULÁS ELMARADT**

Az izgalom megszállta a falut. Százttíz gyerek ma éjjel nem aludt.	egy virágzó vadkörte megörült, mert sok gyerek alája tömörült,
Százttíz gyerek ma ébren álmodott: valaki vert egy nagy gyerek-dobot	s a lombok közt is ült pulyácska, sok s plébános úr Póságól olvasott,
és meneteltek az áldott mezőn, játékra, szabadságra éhezőn,	fürödtek is, külön lányok, fiúk, apró hajókat vitt a vízi út,
szép volt az erdő, a Latorca-part, mindenki játszott úgy, ahogy akart,	ugrált az ötven meztelen kölyök, ötven mozgó test, vízben, víz fölött...
sok szív-puzdrán megnyílt a kis lakat s lődöztek arany kacaj-nyilakat,	Így volt... százttíz gyerek így álmodott... Így kellett volna lenni s a dolog
nagy tüzet raktak, lobogott a láng, körültáncolták s mondták: ispiáng,	elromlott: hogy megjött a virradat, esett... s a szép majális elmaradt.
magas fák mászni hívtak bátrakat, fényből verték az öröm-sátrakat,	Iskolaudvar. Az eső pereg, az éggel együtt sír százttíz gyerek.
volt labdaverseny, volt versenyfutás, csupor-töréshez kellett nagy tudás,	Ki érti Istent? Titkos terveit? Miért ríkatja meg kedvenceit?
felhőtlen égből hullt cukor-eső: édes lett sok száj, sok cukor-leső,	Most millió vetésnek szomja van, ezer erdőnek szomjas lombja van,

sok-sok szegénynek kenyérgondja van
s az Istennek mindenre gondja van:

felhőkannákból mérföldek felett
erdőket öntöz, búzát, réteket

s elázik közben egy kirándulás,
sok öröm-sátor, ábránd, kacagás.

Ne sírjatok, aprócska magyarok,
mesénkben mink is így jártunk, nagyok.

Akartunk menni szebb jövő felé
s vihar-sövény állt lábaink elé.

Isten küldött egy véres felleget,
vérzapor hullott, sírtunk eleget,
eláztatta az öröm-sátrakat,
zokogás rázott gyávéát, bátrakat.

Új szebb tavaszba, mint a madarak,
készültünk s a majális elmaradt.

Ki érti Isten titkos útjait!
Kedvenceit miért ríkatja itt?

Újabb kirándulásról álmodunk
s elindulunk, ha kivirúl botunk.

Mécs László:

HUMOR**RÉSZLETEK GYEREKDJOLGOZATOKBÓL**
(eredeti helyesírással és fogalmazással!)

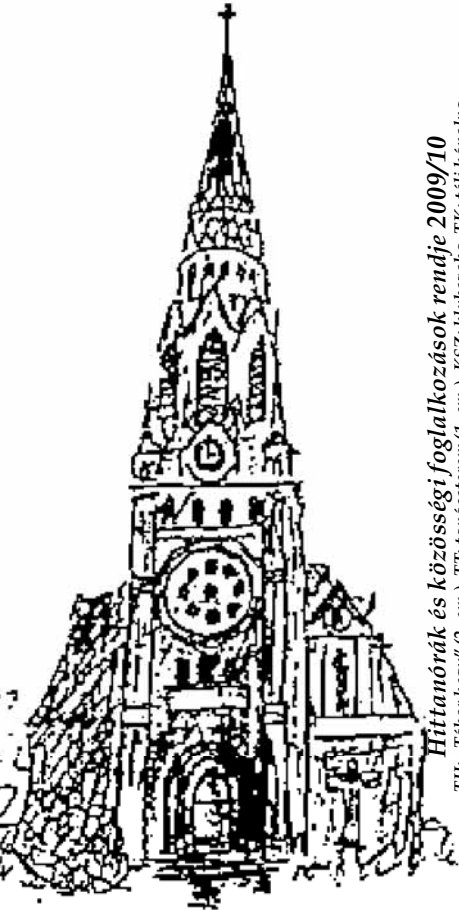
Énekórán: Handel szépen játszott hegedűn és szimfónián.	Egy kis közlekedéstörténet: - A gőzmozdony nem sokáig maradt ringben, mert kiütötte a dízelmozdony ami motorjában robbanás történt. - A lóvasutat az ember is tudta húzni. - A villamost úgy különböztetik meg, hogy sárgára festik. - 1970-ben feltalálták a vonatot és így már könnyű elutazni bárhová. Csak fizetni kell a jegyért.
A napokat milyen nagyobb időegység váltja fel? - Felhő.	Harmadikosak a csapadékképződésről: - Ha a hideg levegő összeütközik a meleg levegő- vel abból lehetet lesz. - Ha hajnalban kimegyünk, vizes lesz a papu- csunk. - A hódara káros, mert feldönti a kocsikat. - Csapadékfajta: lisztharthat.
Milyen tudományok születtek az ókorban? - Öntözéses építészet.	- A valós szám az, amelyik tényleg annyi, amen- nyi. - Trójában falovakkal oldották meg a tömegköz- lekedést.
Milyenek a röghegységek? - Göröngyösek.	- A fecske egy költöző madár, olyan mint a golya, csak sokkal kisebb és nem hasonlít rá.
Mi a humusz? - Elpusztult állat.	- Barbarosa seregében kitört a pestis, amely elől maga a király is csak álruhában tudott mene- külni. - Bombay éghajlata olyan egészségtelen, hogy lakosai máshol laknak. - Eötvös József többek között Budán született.
Hogyan keletkeznek a barlangok? - A víznyelő elnyeli a vizet és ami lerakódik a víz kap okszigént és lepetyeg és pár évenként növek- szik és így keletkezik a mészkő barlang.	
Milyen a gyékény gyökérszete? - Csavargó.	
Az oroszlán jellemzése. - hangja: vastag, kitörő - látása: gonosz	
A cápa jellemzése: - Embert nem eszik, de nem lehet benne bízni.	
Milyen tápanyagokat ismersz? - Sósav, színsav.	

FELHÍVÁS!

Várjuk azon cégek, vállalkozások jelentkezését, akik a BékeHírben való hirdetés ellenében hozzá tudnának járulni az újság előállításának költségéhez.

Köszönettel: a szerkesztőség.

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje 2009/10

TH: „Tábor hegy” (2. em.), TT: tanásterem (1. em.), KSZ: klubszoba, TK: téli kápolna

Óvodások hittanórája	Hétfő	17 ⁰⁰	Barna Katalin	KSZ
1. és 2. osztályosok hittanórája	Hétfő	17 ⁰⁰	Tibor atya	TT
Elsőáldozásra készülők hittanórája	Kedd	17 ⁰⁰	Róbert atya	TH
4-5. osztályosok hittanórája (tavalyi elsőáld.)	Hétfő	17 ⁰⁰	Róbert atya	TH
5-7. osztályosok hittanórája	Hétfő	18 ⁰⁰	Tibor atya	TT
8-9. osztályosok hittanórája	Kedd	18 ³⁰	Tibor atya	TT
Ifjúsági hittanóra (középiskolás kortól)	Hétfő	19 ⁰⁰	Róbert atya	TH
Istenkereső fiatalok szentségfelkészítője	Péntek	19 ⁰⁰	Róbert atya	TH
Fiatalfelnőttek katekézise (kéthetente)	Kedd	19 ³⁰	Tibor atya	TT
Bibliaóra (felmőtteknek)	Kedd	18 ³⁰	Róbert atya	KSZ
Ministránsgyűlés	Péntek	17 ⁰⁰	T. atya-Szolnoki J.	KSZ
Cserkészgyűlés	Péntek	17 ⁰⁰	Hajósi Áron	TK
Ifjúsági gitáros énekkari próba	Vasárnap	10 ³⁰	Vida Zoltán	KSZ
Felnőtt kóruspróba	Péntek	18 ³⁰	Mohai Miklós	TT
Imacsoport: minden hónap 2. és 4.	Szerda	19 ⁰⁰	Lányi Enikő	KSZ
Imacsoport: minden hónap 1. és 3.	Hétfő		Bella Erika	TK

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485

Kapcsolat: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)

web, e-mail: www.szentlaszlo.tk, bekehr@gmail.com

Csevegő lista: beketer@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/beketer>

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>